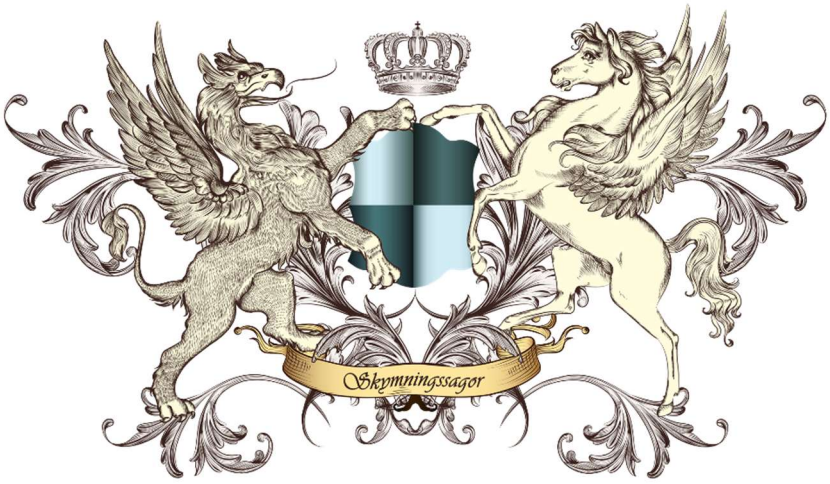

Skymningssagor

Vågskålen

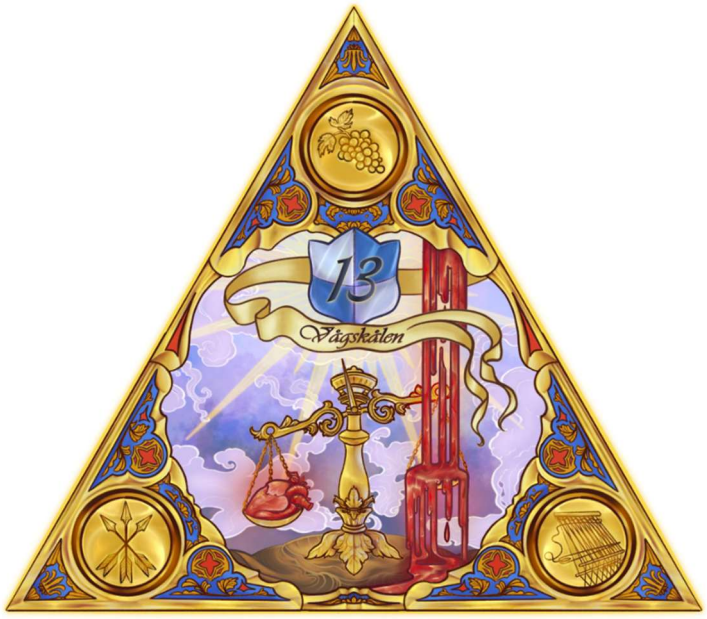

Allmänt

Resande som kommer norrifrån genom Wyrmårdens skogar för med sig bud, mörka bud. Ingen vet vem som först bröt freden mellan Drottning Gunhild Hudflänge, Skades mäktiga härskarinna, och Drottning Alfhild Alvbane av Kil. Båda rikena skyller på det andra, en gränsgård brinner, boskap drivs bort. En handelskaravan hittas plundrad. Små hirdförband korsar gränsen under nattens mörker och innan gryningen är de borta igen. Ryktena om blodiga dåd är många.

Somliga säger att Gunhild behöver mer virke och träkol till Skades koppargruvor och därför låter sina krigare söka sig allt längre in mot Kils skogar. Andra menar att Alfhild fått nog av plundrare som samlas kring Frostamarken och slagit tillbaka hårdare än tidigare. De mest vidskepliga pekar mot ruinerna efter Torgrim Benknäckarens hall och säger att förbannelsen därifrån sprider sig över landet, och att båda drottningarna fruktar att den andra försöker använda mörkret till sin fördel. Ingen vet sanningen, men en sak är säker; allt fler krigare lämnar sina hemman och drar ut på plundring och denna plundring går inte i den vanligaste riktningen utan mot Köldländernas riken. Pålmarks kung och de andra Jarlarna beskådar för tillfället med intresse det som föregår. Men frågan är hur länge de kommer observera, resande som kommer från Dánargets, Pålmark eller av Köldländernas många riken talar om hur smedjornas ljud låter genom natten och hur hirdmän samlas….

Men än så länge är Wyrmårdens skogar inte involverade i köldländernas krig. I wyrmården närmar sig hösten och mörkret faller tidigare och än en gång vänder folk sina blickar mot skogen med oro. Spindeln är död till mångas lättnad, men det lugna livet verkar vara kortvarigt, vilket är alltför vanligt i denna del av världen. Knappt hade demonen dräpts innan rykten talar om andra nya väsen som rör sig i mörkret, spöken och andar som blivit allt mer aktiva och ensamma vandrare som aldrig kommit åter.

Byn

Guvernör Hippocampus lämnar oväntat byn. Affärer och politik för honom åter till Remos, eller är det som vissa rykten säger; att han skall ställas inför rätta för förräderi, andra att han ska väljas till senatens talman. Vari sanningen ligger vet enbart Guvernören själv. Han lämnar byn som en remisk provins i viss mening, även om alla andra än remositer är av en annan åsikt. I sitt ställe lämnas ställföreträdare Hjaltar Blåtrut att fortsätta arbetet med att civilisera området. Jord mäts upp, skatter skrivs ned på pergament som sakta fyller de remiska kistorna. Några ser ordning där det tidigare rått oreda. Andra muttrar att skogen aldrig brytt sig om sigill eller senatorer och att Brigg alltid varit en plats där den som hugger sin ved och håller sitt ord får leva i fred. Så redan i den stund som Hippocampus sällskap försvunnit in bland trädens skuggor så vässas klingor och planer sätts i rörelse. Kommer ordningen än en gång falla i kaos?

Ljudet av marsherande fötter och hög sång hörs från skogen. Kort därefter ses män i vita mantlar som böljar i vinden och deras rustningar fångar höstsolens bleka sken. Vita rosens riddare har återvänt och med sig för de almas ljus. Deras blickar är bistra och greppet om vapnen är fasta. De almatroende hälsar dem som befriare medan andra ser dem som förtryckare och ser på dem med misstänksamhet och fruktan. Frågan många ställer sig vid första anblicken av de beväpnade krigarna är när, inte om, de kommer att förkasta det nuvarande styret.

Kort därefter ankommer ytterligare Alma riddare tillhörande orden Aquitons Beskyddare, dessa är få och okända av allmänheten. Dessa riddare, även om de bär Almas märke, skiljer sig från de flesta av hennes ordnar. Där andra söker ära på slagfältet väljer Aquitons riddare att vaka över de svaga. De följer handelskaravaner genom skogen, vakar vid sjukbäddar och erbjuder sitt skydd åt dem som saknar både svärd och rikedom. Några ser dem som den renaste bilden av Almas vilja, medan de flesta ser på dem med skepsis då riddare inte är satta att skydda de svaga utan att bestrida och besegra skuggbestar.

När lyktan tänds är Käftsmällen öppen, denna plats som på kort tid gjort sig känd för att va platsen dit ljusskygga personer kan komma och avhandla sina allt annat än hedliga ärenden. Om du råkar besitta något eftertraktat, eller behöver du en hemlig karta, köpa eller sälja en stulen artefakt eller kanske till och ta någon av daga eller inte ser ett moraliskt bekymmer att tillhandahålla sådana tjänster, då är detta platsen som lockar. Ryktet har spridit sig långt utanför Brigg och mängden ljusskygga individer som besöker denna inrättning ökar för var dag som går.

Strax utanför byn står brunnen, den som dök upp från tomma intet och vars dragningskraft drar till sig de giriga och kunskapstörstande. I dess djup försvinner det som kastas ner i den. Det talas om få som funnit nyckeln och begett sig ner till andra världar och återvänt vid liv bärandes på skatter, andra har begett sig ner i dess djup och försvunnit. Den senaste att försvinna, trollkarlen Vippe. Livlösa kroppar efter försvunna har återfunnits långt senare, ibland svårt sargade och andra utan spår av åverkan.

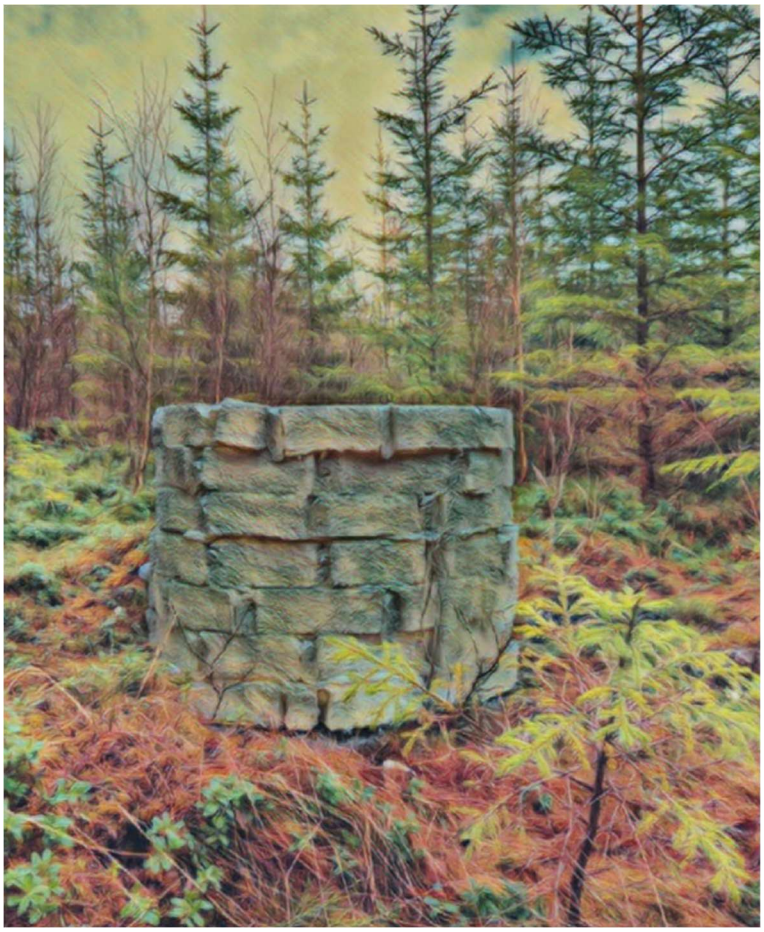

Skogen

De som lever i Wyrmården vet att det enbart finns en sanning; skogen förändras alltid. Där det en gång löpte en stig, finns den ej mer, där det en gång fanns en äng växer det nu träd. Ibland är förändringarna små och knappt märkbara, ibland sker de tydligt. Nattensrike finns ej mer, platsen där det nyligen stod tält och vampyrerna höll hov, står nu tom. Om nätterna kan vandrare ibland vålnader där en troner en gång stod. Blåfjäder har flyttat sitt hov, det hus som spindeldemonens kult en gång kallade sitt hem, är nu vampyrernas boning. Där kan man om nätterna höra rösterna, skratten och även skriken från de sammankomster som lockar de modiga.

Inte lång från byn har Blåfjäder påbörjat en utgrävning. Hennes kultister har vid flera tillfällen drivit ner slavar och själva tagit sig ner för att lika snabbt lämna hålet i marken, då taket eller väggarna gett vika. Inte alla gånger har de som gått ner tagit sig upp. Det ryktas att vampyrerna har funnit en grav innehållande en mäktig kung vars kammare är fyllda med rikedomar som överträffar den girigaste dvärgs fantasi

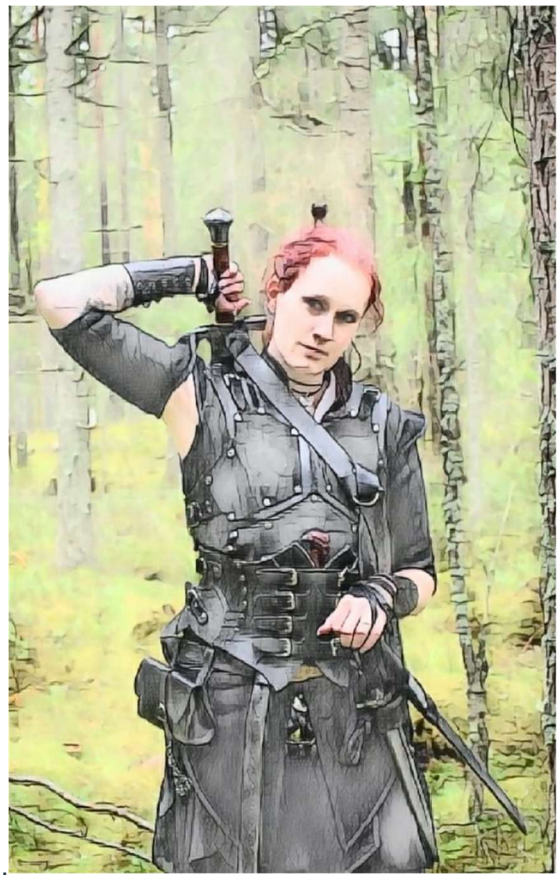

Men inte bara Nattensrike är aktivt utan även det yngel som tidigare växt i dess mitt. Den varelse som kläckts ur den kokong som allt för länge spred skräck och obehag, har inte setts till sen den olycksalige morgon den valde att lämna sitt skydd. Dock har spår setts av dess jakt, efter sig lämnar den kroppar förtorkade som om de legat länge även om de just fallit och kring dem är blodet spritt. Än så länge har ingen människa fallit offer för denna oheliga varelse, men många fruktar att detta snart kommer att ändras.

De som vågar bege sig ut under Wyrmårdens täta kronor när mörkret faller talar om en tystnad bland träden. Inte tystnaden av en sovande skog, utan en tystnad skapad av att något har vaknat. Resande som under dygnet mörka timmar rört sig genom skogen talar om bleka ansikten som syns mellan träden. Ibland följer de längst skogens stigar ibland står de helt stilla och betraktar de som passerar. Även om varelserna än så länge enbart observerar de som rör sig i skogarna får deras blickar de som haft olyckan att möta dem att fly i skräck.

Det är inte bara nattens mörker som för med sig faror, på dagen kan en varelse synas som vid första anblicken kan misstas för ett barn med en röd luva. Ett misstag som enbart görs på håll, för tittar du närmare så har varelsen ett ansikte som får den fulaste goblin att se vacker ut. Tur Få nog de få som får möta Rödtoppen och dessa olyckliga skattar sig lyckliga om de enbart möts av stenar eller ett ondskefullt skratt innan varelsen åter tystnar. Flera är de som rört sig i skogarna och återvänder med blodiga sår. Alla som återvänder berättar om liknande möten; En liten gestalt som rör sig snabbare än någon människa borde kunna göra. En yxa som blänker till. Ett vansinnigt skratt som ekar mellan granarna. Än värre än de som återkommer med historier är de som aldrig återvänder.

Det är inte bara nya varelser som rör sig i Wyrmården skugga utan de vanliga finns bland trädens skuggor. Alverna är allt mer aggressiva i sitt sökande efter något. Medan orcher ses allt mer sällan, deras eldar och gutturala skrik hörs allt mer sällan. Däremot har man vid flera tillfällen sett ödlor rörande sig mellan träden.

Vad kommer Wyrmårdens saga att förtälla för höstens besökare mån tro…

Välkommen till

Skymningssagor

Vågskålen - Ett lajv i kampanjen Skymningssagor. Detta är en klassisk lajvkampanj som vill återföra lajvandet till grunden, så som det var en gång. Här vill vi skapa en plats där magin och fantasin får flöda och skogen fyllas av ett magiskt skimmer. Skymningssagor skall vara enkelt att komma in i men även ha djup som finns att utforska. Ett lajv där både nybörjare och erfarna skall känna sig välkomna och finna glädje i arrangemanget. Välkommen att lägga ditt kapitel till skymningssagorna.

Praktiskt

När: 17 september till 20 september 2026

Incheck: 16 september kl 15:00

Plats: Finnstigen utanför Hällefors, en 1700-tals stugby som utgjort rekvisita på flera lajv förut.

Anmälan: Sker via hemsidan skymningssagor.com

För gruppintrig måste anmälan ske innan 2a augusti

Pris:

14-99 år: 850
8-13 år: 425
0-7 år: 0kr

För mer information se Skymningssagor.com

Glöm inte läsa våra regler och säkerhetsinformation

http://skymningssagor.com/Regler